

la moixa

El peix cent per cent comestible que es serveix destripat i pelat és un tauronet també dit Moixina, Tollo, Mussola del fons, Gata, Bocanegra i Olayo.

El nostre tauronet el va classificar el zoòleg Rafinesque en 1810. Té el cos allargat, el morro aplanat ple d'orificis sensorials i els narius pronunciats i la boca amb petites dents com tots els taurons.

El color és marró clar amb taques circulars fosques encara que s'hi poden trobar exemplars en fases albines ó fosques, com en tots els animals. L'interior de la boca és negre. La pell està recoberta de denticles finíssims no gaire rasposos, més bé tirant suaus i la textura del cos - una mica molla- fa que siga fàcil de tallar i pelar.

És una espècie bentònica, això és que viu sobre el fons, des de profunditats de 300 metres cap avall assolint les màximes poblacions en els fons de 900 metres.

S'alimenta dels animalets que hi ha en contacte ó viuen soterrats al sediment fangós: invertebrats bentònics com cuquets, gambetes, polpets i fins i tot carnasses, per això també es pot pescar amb qualsevol esquer que hom baixe tan avall.

És una captura accessòria en la pesca d'arrossegament a la Gamba o amb palangres pel Besuc de la taca, per això en mancar les captures de Gamba algunes barques de bou s'hi dediquen i arrosseguen a la Moixa exclusivament.

Han estat d'una gran ajuda els treballs de recerca i investigació fets per institucions científiques com el que fa ara vint anys va dur a terme l'Instituto Español de Oceanografía, que va fer una campanya experimental de pesca entre el Cap de La Nau i Formentera- davant de ca nostra com aquell que diu-.

Aquella campanya es va dir ARISTEUS 84 i es va desenvolupar a la primavera de 1984 amb l'ajuda del vaixell oceanogràfic "Odón de Buen", n'era el patró En Mariano Serra i el cap de l'equip científic el Doctor En Miquel Massutí del Centre Oceanogràfic de Balears.

L'objectiu de la campanya era trobar Gamba i pescar-la al bell mig del Canal d'Eivissa en profunditats de 800 a 900 metres. Per a les barques de pesca comercial (diguem-ne "barques de bou", a seques) aquells fons no eren assequibles, no estaven a l'abast per massa fondària: en aquells temps la Gamba es pescava entre els 500 i els 650 metres i l'aparell no permetia més.

D'altra banda en aquells primers anys vuitanta havien minvat les captures degut a una sobrepesca brutal que era fruit d'un excés de barques de bou, al qual s'havia aplegat pel retorn als ports valencians de moltes barques que treballaven a La Mar Gran.

Al voltant de 40 barques de bou del País Valencià amb base als ports de Santa Pola, El Campello, La Vila Joiosa, Altea i Calp es quedàren sense llicència per pescar als rics caladors de Mauritània, Sàhara i Marroc per desacords pesquers estatals i pel conflicte del Front Polisari.

Amb tot, per donar una eixida a l'excés de flota i canalitzar l'explotació cap a caladors verges, es van projectar a mitjans anys setanta vàries campanyes de prospecció pesquera en nous fons del litoral Valencià i Balear.

La Gamba no la van trobar en les quantitats esperades, però allò que sí que van trobar fou moltíssima Moixa. L'equip d'investigadors de l'"Odón de Buén" havien descobert el més gran calador de Moixa de la mediterrània occidental. En cada calada pujaven a la coberta de l'oceanogràfic tres ó quatre metres cúbics d'allò que anomenaven "biomasa" que no era altra cosa que Moixa, Negrets, Raps, Furons, Rates punxoses i Gamba, amb la proporció més gran que mai en la vida s'havia vist del nostre tauronet.

La moixa

Es un pez comestible que se vende destripado. En realidad es un tiburón pequeño de piel marrón, con manchas oscuras, que se encuentra a profundidades de 300 a 900 metros.

A principios de los 80, los caladeros de Gamba Roja se habían visto mermados considerablemente por la pesca masiva, además, los barcos de pesca comercial, o "barques de bous", se quedaron sin licencia para pescar en los caladeros de Mauritania, Sahara y Marruecos, por desacuerdos pesqueros estatales y por el Frente Polisario.

Por este motivo, el Instituto Español de Oceanografía desarrolló una camapaña, Aristeus 84, con el propósito de encontrar caladeros de Gamba Roja en el canal de Ibiza a una profundidad de 800 a 900 metros. Profundidad que los aparejos pesqueros de entonces no podían alcanzar. Lo que se encontraron fueron algunas Gambas Rojas y otras especies, pero lo más destacable fueron las grandes cantidades de Moixa.

Profesor Haddock

[Ver artículo original \(224 visitas\)](#)